

„HJERTER-KONGE“

LYSTSPIL I 1 AKT

„Hjerter-Konge“.

Der er stor Opstandelse i den ellers saa fredelige lille Købstad Snirkleby. Gennem Aviserne har man nemlig faaet at vide, at den berømte Filmsskuespiller Mac Rubicon, der er forgudet af det biografisøgende Damepublikum, kommer til Byen paa Gennemrejse og vil overnatte paa det fornemste Hotel. Da Toget, der medfører Mac Rubicon, som har faaet det smigrende Tilnavn »Hjerter-Konge«, og hans tro Tjener, populært kaldet »Hjerter-Knægt«, ankommer, er derfor Perronen belejret af Kvinder. Skuespilleren, der efterhaanden er blevet træt af at lade sig beundre, søger uset at slippe hen til Hotellet, og det lykkes ham da ogsaa saa nogenlunde — til stor Sorg for de mange Repræsentanter for det smukke Køn. — — —

En af de meget faa unge Piger, der ikke har været til Stede paa Banegaarden, er Arrestforvarerens Datter, den kønne Mary Laasemann. Hendes strenge og meget prosaiske Fader, der ved, at Mac Rubicon er hendes stille Sværmeri, har forbudt hende at gaa hjemmefra, — og Mary er grædefærdig ved Tanken om, at hun ikke faar sit Ideal at se. Hun har imidlertid ingen Grund til at være bedrøvet, for Skæbnen, der undertiden kan være meget elskværdig, vil, at hun skal blive den eneste, for hvem Filmsheltens Besøg kommer til at staa som et frydefuldt Minde. —

Efter at være ankommen til Hotellet, bliver Rubicon hurtigt klar over, at det alligevel er umuligt for ham at unddrage sig Folkets Hyldest, — og da han ikke har den mindste Lyst til at give Audiens i det uendelige, lader han sin Tjener, der ligner ham en Del, vikariere for sig. Selv forsøger han — ved at foretage en for en Filmsskuespiller værdig Flugt gennem Vinduer og over Tage — at slippe bort fra det af Kvinder belejrede Hotel — men bliver anholdt af en nidkær Lovens Haandhæver, der antager ham for at være en Indbrudstyv og ikke vil tro paa hans Forsikringer om, at han er den feterede Rubicon.

Han bliver trods sin Protest anbragt i en af Arresthusets skumle Celler, — og der kunde han maaske være kommen til at tilbringe Resten af Dagen, hvis Mary Laasemann ikke havde set ham — og genkendt ham.

Hun tør ikke løslade ham, før hendes fraværende Fader vender tilbage, — men hun tør dog bede ham ombytte

Fængselscellen med den mere hyggelige Dagligstue i Arrestforvarerboligen. — — — Den ellers ret blaserte Skuespiller finder Behag i det lille naive Pigebarns Selskab, og *hun* er selvfølgelig straalende glad over at faa sig en hyggelig Passiar med sit Ideal. Han rekvirerer Champagne fra Hotellet, — og takket være den animerende Drik, lykkes det ham ogsaa at vinde den gnavne Arrestforvarer for sig. — — — Omsider maa han dog bryde op, — og skønt Mary er vemodig over at skulle sige Farvel til sine Drømmes Helt, som hun sikkert aldrig mere vil komme til at se i Virkeligheden, trøster hun sig med, at alle Veninderne rimeligvis vil blive mer end misundelige, naar de hører om det Eventyr, hun har oplevet. — — — Og den Triumf faar hun da ogsaa!
